07/05/2020

Τιμήθηκε η Οσία Σοφία της Κλεισούρας στην Ι. Μονή Δοβρά

/ Ιερές Μονές

Την Τρίτη 5 Μαΐου το βράδυ τελέστηκε (κεκλεισμένων των θυρών) στο καθολικό της Ιεράς Μονής Παναγίας Δοβρά Βεροίας, Ιερά Αγρυπνία επί τη εορτή της Οσίας Σοφίας της Κλεισούρας προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος.

Παρακολουθήστε το σχετικό βίντεο:

Ο Σεβασμιώτατος μεταξύ άλλων ανέφερε στο κήρυγμα του:

«Νάρδε εὐωδέστατε, Σοφία, ἁπλό--τη-τος, ταπεινώσεως καί νή-ψεως, πάντας εὐωδίασας».

Λίγες ἡμέρες μετά τήν Κυριακή τῶν Μυροφόρων, τῶν ἁγίων ἐκεί-νων ἀνδρῶν καί γυναικῶν, πού ἔσπευσαν νά ἀλείψουν μέ βαρύτι-μα ἀρώ-μα-τα τό νεκρό σῶμα τοῦ

ἀγαπημένου διδασκάλου τους, ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾶ μιά με-γά--λη ὁσιακή μορφή, μία ἁγία τῆς ἐπο-χῆς μας, πού ἔζησε στή μονή τῆς Ὑπε-ραγίας Θεοτόκου τῆς Κλει--σού-ρας, ὅπου ἐγκαταβίωσε ὑπα---κούο-ντας στήν κλήση πού τῆς ἀπηύ-θυνε ἡ Κυρία Θεοτόκος, ὅταν ἔφθα-σε πρόσφυγας μα-ζί μέ χιλιά-δες ἄλλους ἀπό τήν πα-τρίδα της, τόν Πόντο, στή Μακε-δο-νία.

Ἦταν φτωχή, ἄσημη καί ταλαι-πω--ρημένη ἀπό τίς δύσκολες συν-θῆ--κες τῆς ζωῆς της καί δέν εἶχε οὔτε τά μέσα οὔτε τή δυνατότητα νά προσφέρει στόν Χριστό τά ἀρώ--ματα πού τοῦ προσέφεραν ὁ Ἰω-σήφ καί ὁ Νικόδημος ἤ οἱ μυρο-φό-ρες γυναῖκες.

Ἄν ἐκεῖνοι ὅμως προσέφεραν τά πολύτιμα μύρα τους στόν νεκρό δι--δάσκαλό τους, ἡ ὁσία Σοφία ἔφε-ρε «τήν νέκρωσιν τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί» της, ὥστε μέσα ἀπό τό σῶ-μα της φανερώθηκε, κατά τόν πρωτοκορυφαῖο ἀπόστολο Παῦ-λο, ἡ ζωή τοῦ Ἰησοῦ.

Τά δικά της μύρα ἦταν ἡ ἁπλό-της, ἡ ταπείνωση καί ἡ νήψη, ὅπως ψάλλει ὁ ὑμνογράφος της, πού τήν ἔκαναν νά εὐωδιάζει ὄχι μόνο μεταξύ τῶν ἀνθρώπων ἀλλά καί ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Διότι ἡ ἁπλότητα εἶναι ἡ ἀρετή πού κάνει τόν ἄνθρωπο ἀνεπιτή-δευ-το καί κα--θαρό στήν ψυχή, προ-σηνῆ στούς ἀδελφούς του, ἕτοι-μο νά γίνει «τοῖς πᾶσι τά πάντα», καί κατά συνέπεια εὐάρε-στο στόν Θεό. Καί ἡ ὁσία Σοφία διακρινόταν σέ ὅλη της τή ζωή γιά τήν ἁπλό-τητά της, καί ἄς εἶχε ἀξιωθεῖ νά δεῖ οὐ-ράνιες ὀπτασίες, νά συνο-μιλεῖ μέ τούς ἁγίους καί τήν Κυρία Θεο-τό-κο. Εἶχε τήν ἁπλότητα τοῦ μι-κροῦ παιδιοῦ πού προσφέρει ὅ,τι ἔχει μέ ἀγάπη καί ἀνιδιοτέλεια στούς γύ-ρω του. Εἶχε τήν ἁπλότη-τα ὄχι μό-νο στήν ἀμφίεση καί τήν ἀναστρο-φή της ἀλλά καί στήν ψυχή. Καί αὐτή ἀποτελοῦσε τό θεμέ-λιο τῆς ταπεινώσεώς της, τῆς δεύ-τε-ρης με-γάλης ἀρετῆς ἡ ὁποία τήν διέ-κρινε.

Ἁπλότης καί ταπείνωση ὅμως εἶναι οἱ δύο στύλοι τῆς νήψεως, διότι νή-ψη εἶναι ἡ καθαρότης τῆς καρδίας καί κατ᾽ ἐπέκταση ἡ καρ-δια-κή ἡσυ---χία, τήν ὁποία δέν μπο-ρεῖ νά ἔχει κανείς, ἐάν ἡ καρ-δία του εἶναι γεμάτη ἀπό ὑψηλοφρο-σύ-νη καί ὑπερηφάνεια καί στερεῖ-ται τή χά-ρη τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἐπι--βλέπει μό-νο ἐπί τούς ταπεινούς καί ἀπο-κα-λύπτεται στούς καθα-ρούς τῇ καρδίᾳ.

Καί ὅποιος ἔχει τή νήψη, διδά-σκει ὁ ὅσιος Ἡσύχιος ὁ πρεσβύ-τε-ρος, αὐτή γίνεται ὁδηγός του στή σωστή καί θεάρεστη ζωή, κινεῖ τήν ψυχή του πρός τήν ἀπόκτηση ὅλων τῶν ἀρε-τῶν καί τόν συνο-δεύει μέχρι τήν τε-λείωση.

Σ᾽ αὐτήν ἔφθασε μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ ἀλλά καί μέ τόν διαρκῆ καί ἐπί-πο-νο πνευματικό της ἀγώνα ἡ ὁσία Σοφία, ὥστε νά μπορεῖ νά προσ--φέρει στόν Χριστό

ἀντί μύ-ρων ὑλικῶν «ὀσμή εὐωδίας πνευ-ματικῆς», τήν εὐωδία τῶν θείων ἀρε-τῶν, ἡ ὁποία εἶναι ἀνώτερη ἀπό κάθε ἄλλη κοσμική εὐωδία, διότι εἶναι διαρκής καί ἀνεξάλει-πτη καί συνοδεύει τόν ἄνθρωπο τόσο στήν ἐπί γῆς ζωή του ὅσο καί μετά τήν κοίμησή του.

Καί αὐτό ἀποδείχθηκε περίτρανα κατά τήν ἀνακομιδή τῶν ἱερῶν λει---ψάνων τῆς ὁσίας Σοφίας, τά ὁποῖα πλημμύρισαν μέ τήν ἄρρητη εὐωδία τῆς θείας χάριτος ὄχι μόνο τόν τόπο στόν ὁποῖο εὑρίσκεται ὁ τάφος της ἀλλά καί ὁλόκληρη τήν Ἱερά Μονή της.

Ἀναγνωρίζοντας αὐτό τό ὑπερ-κό--σμιο γεγονός ἡ Ἐκκλη-σία μας ψάλλει πρός τιμήν της: «Νάρδε εὐ--ωδέστατε, Σοφία, ἁπλό-τη-τος, τα-----πει--νώσεως καί νήψεως, πάντας εὐωδίασας». Καλεῖ ὅμως καί ὅλους ἐμᾶς πού τιμοῦμε καί ἑορ-τά-ζουμε τήν ἱερή μνήμη της νά ἀγωνι-σθοῦ--με γιά νά μιμηθοῦμε αὐτές τίς ἀρε-τές, οἱ ὁποῖες τήν ἀνύψω-σαν μέχρι τόν οὐρανό καί μᾶς χά-ρι-σαν τήν εὐωδία τῆς ζωῆς της, τῶν ἱερῶν της λειψάνων καί τῶν πολλῶν της θαυμάτων. Καί αὐτό γιατί οἱ ἀρετές αὐτές, ἡ ἁπλό-της, ἡ ταπείνωση καί ἡ νήψη, εἶναι αὐ-τές πού μᾶς συστήνει ὁ ἴδιος ὁ Χρι-στός λέγοντας: «μάθετε ἀπ᾽ ἐμοῦ ὅτι πρᾶ-ος εἰμί καί τα-πει-νός τῇ καρ-δίᾳ, καί εὑρήσεται ἀνά-παυσιν ταῖς ψυ-χαῖς ὑμῶν».

Τί μᾶς συστήνει, δη-λα-δή, ὁ Χρι-στός; Μᾶς συστήνει τήν πραότητα, ἡ ὁποία εἶναι ἡ ἄλ-λη ὄψη τῆς ἁπλό--τητος, μᾶς συ-στή-νει τήν τα-πείνωση καί μᾶς δια-βεβαιώνει ὅτι μέ αὐτές τίς δύο θά βροῦμε ἀνά-παυ--ση στήν ψυχή μας. Καί ποιά εἶναι ἡ ἀνάπαυση τῆς ψυ-χῆς; Εἶναι ἡ καρδιακή ἡσυχία, πού ταυτίζεται μέ τή νήψη, ὅπως εἴ-παμε προη-γουμένως. Εἶναι ἡ ἀρε-τή ἡ ὁποία σέ συνδυασμό μέ τίς ἄλ-λες δύο, τήν ἁπλότητα καί τήν ταπείνωση, μπορεῖ νά γίνει καί γιά μᾶς ὁδηγός στήν ἐν Χριστῷ ζωή, καί μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ νά μᾶς ἀξιώ-σει τῆς αἰωνίου ζωῆς, τήν ὁποία ἀπολαμ-βάνει καί ἡ ὁσία Σοφία ἡ ἐν Κλει-σούρᾳ πρεσβεύ-ουσα ὑπέρ ἡμῶν.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ
ΣΤΗ
© Kosmas Karagiannis IMBNK